

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/50/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613201253
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2014:8613201253.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., v skratke SLSP, a.s., Tomášikova č. 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpený Havel, Holásek & Partners, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy č. 49, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 584 proti žalovaným I. J. D., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX R. F. č. XXXX/XX, zastúpený Centrom právnej pomoci, Kancelária Svidník, Sov. hrdinov č. 102, 089 01 Svidník, II. H. D., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX R., F. č. XXXX/XX, v konaní zastúpená opatrovníkom žalovaným v 1. rade J. D., A. Y. Y., rod. D., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX R., P. č. XXXX/XX, o zaplatenie 1.771,26 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Zastavuje konanie v časti úrokov z omeškania vo výške 511,25 eura.

II. Žalobu zamietá.

III. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému v 1. rade náhradu trov konania vo výške 223,66 eura (trovy právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu Centra právnej pomoci, Kancelária Svidník, Sov. hrdinov č. 102, 089 01 Svidník, IČO: 30799841, č. ú. 7000245405/8180 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalovaným v 2. a 3. rade náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou na súde dňa 12.3.2013, uplatnil proti žalovaným nárok na zaplatenie sumy 1.771,26 eura s príslušenstvom.

Uplatnený nárok odôvodnil tým, že žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade dňa 30.5.2005 uzatvorili so žalobcom zmluvu o splátkovom úvere č. 620861418 podľa § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov v spojení s príslušnými ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a a zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky s účinnosťou od 1.8.2002. Zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1, 2, 3 zákona o spotrebiteľských úveroch. Ročná percentuálna miera nákladov je vyčíslená v riadnej výške na základe vzorca obsiahnutého v prílohe zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa dohody o rušení sa žalovaný v 3 rade ako ručiteľ zaviazal uspokojiť pohľadávku žalobcu v plnej výške, ak ju neuspokojí žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade. Na základe ustanovenia čl. I bod 1 zmluvy boli žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade povinní splácať poskytnutý úver vo výške 3.319,39 eura (100.000,- Sk) v pravidelných mesačných splátkach vo výške 77,24 eura (2.327,- Sk) mesačne vždy k 10. dňu v kalendárnom mesiaci od 10.7.2005 do 10.5.2010. Podľa článku I. bod 1 zmluvy vznikla žalovanému v 1. rade a žalovanému v 2. rade povinnosť platiť za poskytnutý úver žalobcovi

úrok v zmysle zmluvy dohodnutý vo výške 13,65 % p. a. Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade v dobe od uzatvorenia zmluvy po konečnú splatnosť úveru splatili svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v listine úplný výpis z bankového informačného systému. Z listiny úplný výpis z bankového informačného systému vyplýva prehľad všetkých transakcií, transakcie operácií, dátumy jednotlivých úhrad a ich výška. Žalobca vyčíslil uvedenú pohľadávku z údajov evidovaných v bankovom informačnom systéme, v ktorom ako banka v súlade so zákonom o bankách č. 483/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov eviduje jednotlivé úhrady a vypočítava zostatky pohľadávok. Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade sa dostali do omeškania s úhradami vo výške 77,24 eura splatnými dňa 10.5.2006 (splátka uhradená dňa 25.10.2006), dňa 10.6.2006 (splátka uhradená dňa 25.10.2006), dňa 10.7.2006 (splátka uhradená dňa 25.10.2006), dňa 10.8.2006 (splátka uhradená dňa 25.10.2006), dňa 10.9.2006 (splátka uhradená dňa 25.10.2006), dňa 10.10.2006 (splátka uhradená dňa 12.4.2007), dňa 10.11.2006 (splátka uhradená dňa 12.4.2007), dňa 10.12.2006 (splátka uhradená dňa 12.4.2007), dňa 10.12.2006 (splátka uhradená dňa 12.4.2007), 10.1.2007 (splátka uhradená dňa 12.4.2007), dňa 10.2.2007 (splátka uhradená dňa 12.4.2007), dňa 10.3.2007 (splátka uhradená dňa 12.4.2007), dňa 10.4.2007 (splátka uhradená dňa 13.4.2007), dňa 10.5.2007 (splátka uhradená dňa 4.9.2007), dňa 10.6.2007 (splátka uhradená dňa 4.9.2007), dňa 10.7.2007 (splátka uhradená dňa 4.9.2007), dňa 10.8.2007 (splátka uhradená dňa 4.9.2007), dňa 10.10.2007 (splátka uhradená dňa 14.10.2007), dňa 10.12.2007 (splátka uhradená dňa 20.12.2007), dňa 10.3.2008 (splátka uhradená dňa 11.3.2008), dňa 10.4.2008 (splátka uhradená dňa 2.6.2008), dňa 10.5.2008 (splátka uhradená dňa 13.8.2008), dňa 10.6.2008 (splátka uhradená dňa 19.8.2008), dňa 10.8.2008 (splátka uhradená dňa 19.9.2008), dňa 10.9.2008 (splátka uhradená dňa 19.9.2008), dňa 10.12.2008 (splátka uhradená dňa 23.12.2008), dňa 10.1.2009 (splátka uhradená dňa 30.3.2009), dňa 10.2.2009 (splátka uhradená dňa 30.3.2009), dňa 10.3.2009 (splátka uhradená dňa 30.3.2009), dňa 10.4.2009 (splátka uhradená dňa 17.4.2009), dňa 10.6.2009 (splátka uhradená dňa 30.6.2009), dňa 10.9.2009 (splátka uhradená dňa 18.9.2009). Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade nezaplatili pravidelné mesačné splátky za poskytnutý úver v mesiaci september 2007, november 2007, január 2008, február 2008, november 2008, august 2009, október 2009, november 2009, december 2009, január 2010, február 2010, marec 2010, apríl 2010, máj 2010. Žalovaný v 1. a žalovaný v 2. rade nezaplatili pravidelnú mesačnú splátku v riadnej výške 77,24 eura v mesiaci september 2006, apríl 2007, august 2007, október 2008, december 2008, júl 2009, september 2009. Vzhľadom na tieto skutočnosti žalobcovi vzniklo podľa článku III ods. 7 zmluvy právo požadovať od žalovaných zaplatať úrokov z omeškania.

Ku konečnej splatnosti úveru dňa 10.5.2010 vznikla žalovaným podľa článku I. zmluvy povinnosť splatiť celú pohľadávku zo zmluvy. Žalobca vyzval žalovaného v 1. rade, žalovaného v 2. rade a žalovaného v 3. rade na splatenie dlžnej sumy. Žalobca si uplatňuje nárok zo zmluvy o splátkovom úvere vyjadrený istinou, splatným riadnym úrokom a splatným úrokom z omeškania vyčíslenými ku dňu 4.9.2012 z dôvodu, že ku dňu 4.9.2012 bol v súvislosti s odovzdávaním zmluvnej dokumentácie a udelením plnej moci pre právneho zástupcu žalobcu vyčíslený zostatok pohľadávky z informačného systému žalobcu s rozdelením na istinu, vyčíslený úrok a úrok z omeškania. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania vyčíslený ku dňu 4.9.2012 vo výške 511,25 eura, pričom vyčíslený úrok z omeškania vo výške 8 % p. a. bol vyčíslený zo splátok, s ktorými sa do omeškania dostali žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade od 11.5.2006 do 10.5.2010 z dôvodu omeškania s jednotlivými splátkami poskytnutého úveru, od 11.5.2010 do 4.9.2012 z dôvodu omeškania s úhradou istiny 1.771,26 eura. Žalobca si uplatňuje úrok vo výške 13,65 % p. a. vyčíslený ku dňu 4.9.2012 vo výške 275,36 eura za obdobie od 11.5.2010 do 4.9.2012 vyčíslený z istiny 1.771,26 eura, pričom v tejto sume je uplatnený aj riadny úrok, na ktorý vznikol žalobcovi nárok pred konečnou splatnosťou úveru, t. j. ku dňu 10.5.2010. Žalobca pri uplatňovaní úrokov a úrokov z omeškania postupoval v zmysle článku 7.4 úročenie všeobecných obchodných podmienok, ku ktorým žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade pri podpise zmluvy o splátkovom úvere pristúpili a oboznámili sa s nimi. Na základe ustanovenia bodu 7.4.2 sa úrok úročí denne odo dňa poskytnutia úveru (vrátane) do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru (vrátane). Podľa bodu 7.4.4. všeobecných obchodných podmienok, ak je klient v omeškanií so splácaním úveru alebo jednotlivých splátok úveru, banka je oprávnená požadovať od klienta okrem úrokov, tiež úrokov z omeškania z dlžnej čiastky, pričom dlžná čiastka sa úročí úrokom z omeškania denne od prvého dňa omeškania (vrátane) až do dňa bezprostredne predchádzajúceho dňu splatenia dlžnej čiastky (vrátane). Pokiaľ je klient v omeškanií so zaplatať úrokov, zmluvných pokút, poplatkov, odmien, náhrady škody a nákladov vynaložených bankou alebo iných peňažných záväzkov, je banka oprávnená požadovať od klienta úroky z omeškania z dlžných čiastok, pričom dlžné čiastky sa úročia úrokmi z omeškania denne od prvého dňa omeškania (vrátane) až do dňa bezprostredne predchádzajúceho dňu splatenia príslušnej dlžnej čiastky (vrátane). Na základe vyššie uvedeného žalobca požaduje od žalovaných zaplatať: dlžnej istiny 1.771,26 eura,

s dlžným úrokom vyčísleným ku dňu 4.9.2012 vo výške 275,36 eura, s dlžným úrokom z omeškania vyčísleným ku dňu 4.9.2012 vo výške 511,25 eura, s 13,65 % úrokom ročne zo sumy 1.771,26 eura od 5.9.2012 do zaplataenia, s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.771,26 eura od 5.9.2012 do zaplataenia, ktorých aktuálna výška bola vyčíslená z bankového informačného systému ku dňu 4.9.2012. Žalovaní v 1., 2. a 3. rade aj napriek viacerým výzvam žalobcu a jeho právneho zástupcu do dnešného dňa neuhradili dlžnú sumu.

Vo veci Okresný súd Svidník vydal dňa 16.5.2013 platobný rozkaz sp. zn. 7C/50/2012-45.

Dňa 10.7.2013 žalovaný v 1. rade podal odpor proti platobnému rozkazu, kde vzniesol námietku premlčania pri splátkach, u ktorých splatnosť nastala viac ako tri roky pred podaním žaloby.

Podľa § 174 ods. 2 O.s.p., ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal platobný rozkaz.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom, súd zastavil konanie v časti úroku vyčísleného ku dňu 4.9.2012 vo výške 511,25 eura.

Podľa § 29 ods.2 O.s.p. pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkov, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine, alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať.

Uznesením č.k. 7C/50/2013-65 zo dňa 5.9.2013 bol žalovanému v 2. rade ustanovený za opatrovníka J. D., nar. X.X.XXXX, bytom F. č. XXXX/XX, XXX XX R. z dôvodu neznámeho pobytu žalovaného v 2. rade.

Súd rozhodol na základe výsluchu žalovaného v 1. rade a predložených listinných dôkazov, a to: zmluva o splátkovom úvere č. 0620861418 zo dňa 30.6.2005, dohoda o ručení zo dňa 30.6.2005, výpis z účtu, oznámenie o podaní žaloby - žalobná upomienka zo dňa 13.7.2012, úrokové sadzby platné do 14.7.2009, všeobecné obchodné podmienky, odpor žalovaného v 1. rade zo dňa 10.7.2013, vyjadrenie žalobcu zo dňa 7.8.2013, špecifikácia žalovanej sumy a čiastočné späťvzatie žalobného návrhu zo dňa 28.3.2014, výpisy z účtu žalovaného, prehľad o transakciách na úverovom účte, sadzobník poplatkov žalobcu, spis Okresného súdu Svidník sp. zn. 7C/50/2013 a zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania uzatvorili dňa 30.6.2005 zmluvu o splátkovom úvere č. 0620861418, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 3.319,39 eura pri úrokovej sadzbe 12,60 % ročne a RPMN 6,85 %. Žalovaní v 1. a 2. rade sa zaviazali podľa zmluvy splácať predmetný úver v mesačných splátkach po 77,24 eura k 10. dňu v mesiaci od 10.7.2005. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 10.5.2010, kedy vznikla žalovaným povinnosť splatiť celú pohľadávku podľa zmluvy.

Žalovaný v 3. rade prevzal ručiteľský záväzok k predmetnému úveru na základe dohody o ručení zo dňa 30.6.2005.

Z výpisu z úverového účtu vyplýva, že žalovaní doposiaľ zaplatili sumu 3.772,09 eura.

Žalobca zotrval na podanej žalobe.

Žalovaný sa v 3. rade sa k žalobe nevyjadril.

Na pojednávaní konanom dňa 17.4.2014 žalovaný v 1. rade potvrdil uzavretie zmluvy so žalobcom a uviedol, že úver považoval za zaplatený.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods.1, ods.2, ods.3 Občianskeho zákonníka /účinného ku dňu uzavretia zmluvy/, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 54 ods. 1, ods.2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z.z. Tento právny predpis /v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy/ v § 2 písm. a) definuje spotrebiteľský úver, ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b/ tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. je veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods.1, ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných záležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad. Zmluva ďalej obsahuje a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa §6, b) sankcie za porušenie zmluvy.

Podľa § 546 Občianskeho zákonníka, dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Podľa čl. 1 bod 2 písm. d/, e/ Smernice rady 87/102 EHS z 22.12.1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru sa pre účely tejto smernice rozumejú "celkové úverové náklady pre spotrebiteľa" všetky náklady úveru vrátane úrokov a iných poplatkov priamo súvisiacich so zmluvou o úvere, určenej podľa predpisov a praktikami, ktoré existujú v členských štátoch alebo ktoré majú členské štáty vytvoriť a „ročnú percentuálnu mieru“ celkové náklady úveru pre spotrebiteľa vyjadrené vo forme ročného percentuálneho podielu z hodnoty poskytnutého úveru a vypočítané spôsobmi používanými v jednotlivých členských štátoch.

Podľa čl.2 ods.3 Ústavy SR každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Predmetný úver bol poskytnutý Slovenskou sporiteľňou, a.s., ktorá vykonáva bankové činnosti podľa zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Podľa § 2 uvedeného zákona banka, okrem iného, poskytuje úvery.

Podľa § 27 ods.1 zákona o bankách banka a pobočka zahraničnej banky vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretne, najmä sú povinné riadiť svoje riziká a vykonávať obchody a) spôsobom, ktorý zohľadňuje a minimalizuje riziká,

b) spôsobom, ktorý nepoškodzuje záujmy ich vkladateľov z hľadiska návratnosti ich vkladov a ktorý neohrozuje bezpečnosť a zdravie banky a pobočky zahraničnej banky alebo bezpečné fungovanie bankového systému porušením zákonov alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov, c) za výhodných ekonomických a právnych podmienok pre banku a pobočku zahraničnej banky a pre ich klientov pri nimi vykonávaných obchodoch na účet klienta a pri vynaložení odbornej starostlivosti, d) tak, aby pri každom obchode za ne konali najmenej dve osoby; ak to z prevádzkových dôvodov nie je možné, sú povinné bezodkladne zabezpečiť kontrolu vykonaného obchodu osobami, ktoré sa na jeho vykonaní nezúčastnili.

Podľa § 27 ods.3 zákona o bankách vynaloženie odbornej starostlivosti je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná hodnoverne preukázať. Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä, že banka alebo pobočka zahraničnej banky

a) pri jednotlivých predajoch, nákupoch a ostatných obchodoch porovnáva ponuky cien, prípadne doloží nevhodnosť či nemožnosť posúdenia viacerých ponúk,

b) dokumentuje spôsob uskutočnenia obchodu, kontroluje objektívnosť evidovaných údajov a predchádza riziku vlastných finančných strát, c) uskutočňuje analýzu ekonomickej výhodnosti obchodov z dostupných informácií, d) vypracuje obchodné a investičné zámery, ktoré sú podkladom na uskutočňovanie jednotlivých operácií.

Podľa § 153 ods.1 O. s. p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalobcom túto charakteristiku spĺňa. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, o ktoré žalobca taktiež opiera svoje nároky, žalovaní ovplyvniť nemohli, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Žalobca má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, aby bol žalovaným poskytnutý úver za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neprípustné dojednať so spotrebiteľom nevýhodnejšie ustanovenie zmluvy, ako upravuje Občiansky zákonník. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným typovou spotrebiteľskou zmluvou upravenou špeciálnym právnym predpisom a to zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa. Žalovaní zmluvné podmienky nemohli žiadnym spôsobom ovplyvniť.

Právny vzťah účastníkov konania súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať osobitné náležitosti podľa § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení nespája s následkom neplatnosti zmluvy o úvere, avšak poskytuje spotrebiteľovi ochranu.

Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok obsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov 6,85 %, výšku úrokovej sadzby 12,60 % a poplatok za správu úveru 1,66 eura mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a iných poplatkov priamo spojených s úverom. Inak povedané ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady úveru pre klienta, ktoré obsahujú prvok úrokovej sadzby a prvok ostatných súvisiacich nákladov. Pod ostatnými súvisiacimi nákladmi sa rozumejú náklady na zisťovanie informácií, administratívu, prípravu dokumentov, záruky, poistenie úverov a podobne. Z uvedeného je zrejmé, že výška RPMN nikdy nemôže byť nižšia ako výška úrokovej sadzby. V ideálnom prípade by sa hodnota RPMN mala rovnať hodnote úrokovej miery. Ročná percentuálna miera nákladov je dôležitým kritériom pre spotrebiteľa pri porovnávaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmyslom uvedenej zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe uvedeného údaja vie zistiť cenu úveru a porovnávať medzi viacerými úvermi. Nie je naplnený zmysel uvedeného zákona, ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa. Súdu sú známe argumenty banky v obdobných veciach, kedy poukazujú na to, že pri výpočte RPMN postupovali podľa prílohy zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá v danom čase obsahovala chybný vzorec, čo bolo zákonodarcom napravené novelou zákona účinnou od 1.7.2006. K uvedenej argumentácii súd uvádza nasledovné. Predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý bankou a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že banka bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako jej to ukladá zákon o bankách. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu v banke s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré banka pripraví v písomnej podobe a predloží klientovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávania spotrebiteľa naplnené neboli. Banka, ako odborník, musela vedieť, že údaj o výške RPMN uvedený v zmluve / aj keď vypočítaný podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona o spotrebiteľských úveroch / je nesprávny a v neprospech klienta skresľuje cenu úveru. Banka neposkytla klientovi objektívny údaj o výške RPMN a voči klientovi postupovala neodborne. Banka / na rozdiel od štátnych orgánov / môže podľa čl. 2 ods.3 Ústavy SR konať, čo nie je zákonom zakázané, a teda mohla a mala v zmluve uviesť aj pravdivý údaj o cene úveru. Takýmto postupom by banka naplnila zákonnú povinnosť postupovať pri vykonávaní bankovej činnosti s odbornou starostlivosťou.

Súd z vykonaného dokazovania ďalej zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje sumu, počet a termíny splátok úrokov podľa § 4 ods.2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, preto žalobca nemôže od žalovaného požadovať zaplatenie úroku neuvedeného v zmluve.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z vykonaného dokazovania je nesporné, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 3.319,39 eura a žalovaní doposiaľ vrátili sumu 3.772,09 eura, teda viac ako im bolo poskytnuté. Pretože úver je bez úrokov a poplatkov, súd žalobu ako neodôvodnenú zamietol.

O trovách účastníkov konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaní mali vo veci plný úspech, avšak náhradu trov konania si uplatnil len žalovaný v 1. rade, preto súd rozhodol tak, že žalovanému v 1. rade priznal náhradu trov právneho zastúpenia a žalovaným v 2. a 3. rade náhradu trov konania nepriznal.

Žalovanému v 1. rade súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 223,66 eura, ktorá pozostáva z paušálnej odmeny vo výške 200,- eur + rež. paušál 2x 7,81 eura + 1x 8,04 eura, za prevzatie a príprava zastúpenia, podanie odporu a účasť na pojednávaní dňa 10.4.2014, podľa § 14a ods. 2 písm. a), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).